

รายงานการประชุมคณะกรรมการวิสามัญวิชาการ
ตรวจร่างรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

สภาร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๐

วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมกรมการหมายเลข ๓๖๐๑ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา

(นายอัครวิทย์ สุมาวงศ์ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ผมขออนุญาตเปิดการประชุมครับ

ในคราวที่แล้วเราค้างอยู่ที่เราจะมาคุยกันคราวนี้คือ เรื่องของการสรุปผลการสัมมนา
ใช้ใหม่ครับ ของคณะอนุกรรมการส่งเสริมข้อมูลด้านสารสนเทศ ใช้ใหม่ครับ ๓ ครั้ง แล้วก็เข้าใจว่าของ
คณะอนุกรรมการตรวจร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญด้วย ที่ได้จัดการสัมมนาไป ขอสรุปผล
ถ้าสรุปผลได้เราก็จะส่งสรุปผลนั้นไปให้ทางสภาร่างรัฐธรรมนูญต่อไป แล้วก็จะมีอะไรอีกไหม เข้าใจว่าจะมี
เรื่องการวิเคราะห์ความคิดเห็นขององค์กร ครั้งที่ ๑ ซึ่งค้างอยู่ว่าเราจะมาดูรายละเอียดกันว่าสมควรส่งไป
หรือไม่ด้วย อันนี้ก็ขอเรียนเพื่อทราบข้อมูลเป็นการภายในว่า เข้าใจว่าได้มีการกำหนดวันลงประชามติที่
แน่นอนแล้วนะครับ คือวันที่ ๑๙ สิงหาคม เพราะฉะนั้นงานทั้งหมด คือวันที่ ๑๙ สิงหาคม ถ้าหากว่า
ประชามติไม่ผ่านก็หมายความว่าสภาร่างรัฐธรรมนูญจบวันนั้นสิ้นสุดลงในวันนั้น ถ้าสภาร่างรัฐธรรมนูญ
ผ่านและถ้าประชามติผ่านก็คาดว่าจะขั้นตอนของการทูลเกล้าฯ ก็คงไม่นานนัก คงไม่สิ้นเดือนสิงหาคม
เพราะฉะนั้นงานของสภาร่างรัฐธรรมนูญทั้งหมดจะจบภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ท่านมานิจมีอะไรหรือไม่
ครับ เคารพครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ ผมขอคิดตามมาเช่นเดียวกับท่านประธานว่า
จะมีการลงประชามติกันค่อนข้างจะแน่นอนในวันที่ ๑๙ สิงหาคม เพราะฉะนั้นงานทุกอย่างอย่างมันจะต้อง
รีบทำให้เสร็จก่อน คือผมคิดว่าที่น่าจะต้องทำให้เสร็จก่อน

ประธาน : ท่านนิตเดี๋ยวครับ ถ้าจะเป็นเรื่องนั้นขอเป็นเรื่องอื่นได้ไหม หรือจะเอาตอนนี้

นายมานิจ สุขสมจิตร : ก็น่าจะคุยกันเสียเลยนะครับ ไม่อย่างนั้นเวลามันเนิ่นนานไปว่า
อะไรที่เราจะไปเสร็จหลังจากการพิจารณาในสภาร่างรัฐธรรมนูญแล้ว ผมคิดว่ามันไม่ควรทำแล้ว เมื่อเรื่อง
เข้าสู่สภาแล้ว ในการพิจารณาเพื่อแก้ไขระหว่างวันที่ ๑๑ - ๓๐ มิถุนายน งานทุกอย่างทุกอย่างต้องจบครับ
ถ้าไม่จบแล้วทำไปเปล่าประโยชน์ ก็คิดว่าน่าจะเป็นอย่างนั้นนะครับ เรื่องแรกผมหารือในเรื่องนี้ก่อนแล้วกัน
ว่าเราควรจะให้จบก่อนที่สภาจะพิจารณาวันที่ ๑๑ - ๓๐ มิถุนายนเสียก่อนนะครับ

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการตรวจร่างรัฐธรรมนูญและกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ
วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

นวพร ๑/๒

ประธาน : ท่านวรพจน์ครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ผมขอกรุณาผ่านก่อนครับ

ประธาน : นิดเดียวได้ไหมครับ เพราะว่าเมื่อที่เราถือว่ารับรองรายงานการประชุมแล้ว เราเข้าตามวาระสักนิดหนึ่ง แล้วเดี๋ยวไปเรื่องนั้นได้ไหม

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา คือรายงานความคืบหน้าสรุปผลการสัมมนาของ
อนุกรรมการส่งเสริมข้อมูลด้านสารสนเทศทั้งในและต่างประเทศ ๓ เรื่อง ที่มาและอำนาจหน้าที่ของ
วุฒิสภาระบบการเลือกตั้งแบบสัดส่วน สิทธิเสรีภาพของชาวไทย รวมทั้งสรุปผลการเลือกตั้ง การรับฟัง
ความคิดเห็นขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๑ ไม่ทราบท่านวรพจน์ท่านจะกรุณา ของท่านวิจิตรท่านส่ง
เอกสารแล้วหรือครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ส่งแล้วครับ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นข้ามไปที่ของคณะอนุกรรมการตรวจร่างกฎหมายประกอบ
รัฐธรรมนูญนะครับ วันนี้ท่านจะเสนอสรุปการศึกษาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
เลือกตั้ง สส. และ สว. ปี ๒๕๔๑ ซึ่งความจริงท่านยังค้างสรุปอยู่ ทำหรือยังครับ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ทำเรียบร้อยแล้วครับ

ประธาน : เชิญท่านวรพจน์ก่อนนะครับ เพราะว่าตามวาระ ก็คือว่าวันนี้จะรายงาน
ความคืบหน้าของคณะของท่านนะครับที่ยังค้างอยู่คือ เรื่องที่เราจะสรุปผลการสัมมนานะครับ ซึ่งท่านทำ
ไปแล้ว ๓ ครั้ง แต่ว่าสรุปเป็นทางการเพื่อส่งรายงานไปนะครับ ที่มาและอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาระบบ
การเลือกตั้งแบบสัดส่วน สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ และก็ยังมียังมีเรื่อง
อีกอันหนึ่ง คือสรุปผลการวิเคราะห์การรับฟังความคิดเห็นขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ครั้งที่ ๑ นะครับ
ก็ขอเชิญท่านวรพจน์ครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ผมจะขอความกรุณาขออาจารย์นครินทร์สักนิดหนึ่งได้ไหมครับ
ขอให้ท่านอื่นรายงานไปก่อนได้ไหมครับ

ประธาน : เชิญท่านวิชาครับ สำหรับเรื่องของคณะอนุกรรมการตรวจร่างกฎหมาย
ประกอบรัฐธรรมนูญ

นายวิชา หงส์ประภัสร์ : ขอบพระคุณครับท่านประธาน เนื่องจากท่านวิจิตรเดี๋ยวคงมา
แต่ผมได้รับมอบให้รายงานก่อน สำหรับการศึกษาศึกษาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้ง
สส. สว. นั้น ได้ทำเรียบร้อยแล้ว สำเร็จเสร็จสิ้นเมื่อเวลา ๒๑.๐๐ นาฬิกาเมื่อคืนนี้นะครับ โดยที่เราได้ศึกษา
จากพระราชบัญญัติการเลือกตั้งเดิม และพระราชบัญญัติเลือกตั้งท้องถิ่นที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยระเบียบ

วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ข้อกำหนด ข้อบังคับ คำสั่ง หนังสือสั่งการต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสมัยก่อน เามาประมวลไว้หมดเพื่อว่าบางอย่างที่อยู่ในระเบียบอยู่ในข้อกำหนดหรือข้อบังคับ มีความสำคัญสามารถที่จะเอามาลงไว้ในพระราชบัญญัติได้ ก็เอามาลงไว้ในพระราชบัญญัตินี้ด้วย โดยมีข้อสังเกตเอาไว้ แล้วก็เนื่องจากรัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้กำหนดในกรอบของการออกกฎหมายเลือกตั้งไว้เลย เพราะฉะนั้นเราจึงต้องศึกษาแล้วก็เอาของต่างประเทศอะไรมาด้วย เช่น จากประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น

สรุปผลการศึกษาก็มีครบถ้วนตั้งแต่บททั่วไป เขตเลือกตั้ง หน่วยเลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง การสมัครรับเลือกตั้ง ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง สำหรับการสนับสนุนการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งโดยรัฐ ค่าใช้จ่ายในการเลือกตั้ง การสังเกตการณ์เลือกตั้ง การดำเนินการ กรณีเลือกตั้งเป็นไปโดยไม่สุจริตและเที่ยงธรรม การลงคะแนนเลือกตั้ง การลงคะแนนเลือกตั้งนี้มีเพิ่มเติมจากเอกสารที่ให้ไปอยู่นิดหนึ่งนะครับ แล้วในฉบับที่สมบรูณ์ที่จะนำเสนอจะมีข้อความข้อ ๑๒.๑ เริ่มต้นด้วยคำว่า การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งต้องเป็นไปโดยตรงและลับ ซึ่งเรื่องนี้ในเดิมนั้นอยู่ในรัฐธรรมนูญ แต่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่ได้เขียนเอาไว้ ทั้งนี้ เราเติมในรัฐธรรมนูญแล้วนะครับ อย่างนั้นก็หมดปัญหาครับ

ต่อไปเป็นเรื่องของข้อ ๑๓ การนับคะแนนเลือกตั้ง การประกาศผลการเลือกตั้ง การคัดค้านการเลือกตั้ง และสุดท้ายก็คือบทลงโทษครับ ปราบปรามรายละเอียดในเอกสารที่นำเสนอนี้ ครบถ้วนครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ครับ น่าจะไม่มีปัญหาอะไรนะครับ เอกสารนี้ก็เป็นเรื่องของการศึกษาพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเดิมที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเขาจะต้องมายกร่างกฎหมายใหม่ อันนี้ก็ศึกษามากก็อาจจะศึกษามาให้เห็นว่าเป็นอย่างไรก่อนการพิจารณา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างไรที่เราจะส่งผลการศึกษานี้ไปใช้ประกอบการพิจารณา เวลาส่งไปก็ใช้ข้อความที่สมบรูณ์ที่ท่านพูดเมื่อคืนข้อ ๑๒.๑ ก็เห็นชอบนะครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ระเบียบวาระอื่น ๆ เกี่ยวกับเรื่องอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญหรือเปล่า เรื่องอื่น ๆ คืออย่างนี้ครับ อยากหารือท่านประธาน คือผมทราบว่าได้มีการตกลงกันภายในว่าจะมีการลงประชามติในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ค่อนข้างจะแน่นอน เพราะเดิมกำหนดว่าวันที่ ๒ กันยายน ทั้งนี้เนื่องจากสถานการณ์ต่าง ๆ ก็ได้คุยกันว่าน่าจะเป็นวันที่ ๑๙ สิงหาคม-----

วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เพราะฉะนั้นตามกำหนดการวันที่ ๔ มิถุนายน ก็จะพิจารณาคำแปรญัตติของ สสร. กรอบที่ ๑ วันที่ ๕ มิถุนายน พิจารณาของกรอบที่ ๒ ที่ สสร. ท่านได้ยื่นไว้ วันที่ ๖ มิถุนายน พิจารณากรอบที่ ๓ วันที่ ๗ มาสรุปอีกทีหนึ่ง วันที่ ๘ วันที่ ๙ ฝ่ายเลขานุการไปทำงาน วันที่ ๑๐ ก็ส่งร่างที่ได้มีการแปรญัตติแล้วส่งให้ สสร. ในเวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา ของวันที่ ๑๐ มิถุนายน อันนี้หลังจากนั้นก็เข้าไปพิจารณากันในที่ประชุมของสภาร่างรัฐธรรมนูญระหว่างวันที่ ๑๑ - ๓๐ มิถุนายน นั้นหมายความว่าอะไรที่ผู้แปรญัตติยังไม่ตกลงและขอสงวนไว้เราจะมาพูดกันในสภาในวันนั้น เพราะฉะนั้นในงานของเรา เราทำงานสนองสภาร่างรัฐธรรมนูญ แล้วก็ที่จะเกิดผลโดยตรงคือเราทำงานเพื่อให้คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้เอาไปประกอบในการพิจารณาด้วย ผมถึงคิดว่าการใดที่เราจะทำหลังจากนี้ครับ อย่างหลังจากวันที่ ๓๐ มิถุนายน มันไม่น่าจะเกิดประโยชน์แล้ว ผมคิดว่าอยากให้ทบทวนในเรื่องนี้ว่าอะไรบ้างที่เราคิดว่าเราจะทำ แล้วก็ผลลัพธ์มันจะเกิดขึ้นหลังที่สภาเขาพิจารณา ผมคิดว่าน่าจะได้ทบทวนว่าเราควรจะทำต่อไปหรือไม่อย่างไรครับ

ประธาน : ครับ งานของสภาที่จะเสร็จวันที่ ๓๐ มันก็มีเรื่องของกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ ขณะเดียวกันกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญก็ทำต่อไปอีกหน่อยหนึ่ง ซึ่งก็ต้องเสร็จภายในกำหนดอย่างไรที่เราเรียนนะครับ เชิญครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตท่านประธาน ขออนุญาตท่านกรรมาธิการทุกท่านครับ ผมเห็นด้วยกับท่านมานิจที่ว่า เมื่อทุกอย่างมันตกผลึกในวันที่ ๓๐ มิถุนายนแล้ว บทบาทภาระหน้าที่ของคณะกรรมการวิสามัญวิชาการของเรา รวมทั้งอนุกรรมาธิการทั้ง ๓ อนุกรรมาธิการนะครับ ก็น่าที่จะหมดลง เพราะว่าทุกอย่างทุกอย่างมันตกผลึกไม่สามารถที่จะไปทำอะไรให้รัฐธรรมนูญมันเปลี่ยนแปลงกว่านั้นอีกแล้ว ซึ่งก็หมายถึงว่าทุกอย่างทุกอนุกรรมาธิการ รวมทั้งของวิชาการด้วย หากจะไปจัดสัมมนาหลังวันที่ ๓๐ มิถุนายน ก็ไม่น่าจะเป็นประโยชน์เพื่อจะนำไปใช้ในการร่างรัฐธรรมนูญแล้ว เพราะร่างรัฐธรรมนูญได้ตกผลึกไม่สามารถจะเปลี่ยนได้ในวันที่ ๓๐ แล้วผมก็ขอกราบเรียนว่า เมื่อเข้าวิฑูรย์เขาบอกว่า क्रम. อนุมัติงบประมาณให้ กกต. ๒,๐๐๐ ล้านบาท ในการเผยแพร่รัฐธรรมนูญเพื่อจะประชาชาติ ซึ่งตรงนี้น่าจะเป็นบทบาทของ กกต. แล้ว แล้วก็ของรัฐสภาที่มีบางส่วนในการออกเผยแพร่เพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจรัฐธรรมนูญที่ร่างและตกผลึก แล้วเพื่อจะไปทำจริงในวันที่ ๑๙ สิงหาคม ก็เห็นด้วยกับพีมานิจครับว่า น่าจะจบลงบทบาทของคณะกรรมการวิสามัญวิชาการ รวมทั้งอนุกรรมาธิการทั้ง ๓ คนด้วยครับ

ประธาน : เชิญท่านพิเชียรครับ

นายพิเชียร อำนางวรประเสริฐ : กราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมาธิการ กระผม พิเชียร อำนางวรประเสริฐ นะครับ คืออันนี้ก็ด้วยความเคารพนะครับ ท่านมานิจกับท่านเสริมเกียรติ แต่ว่า

วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ผมมองว่าภารกิจของเราอาจจะยังไม่จบภายในเดือนมิถุนายน ทั้งนี้เนื่องจากว่ายังมีกฎหมายลูกอีก ๓ ฉบับที่จะต้องออกมา ซึ่งกฎหมายลูกทั้ง ๓ ฉบับนี้ ทางคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเป็นผู้ร่างนะครับ แต่ว่าทาง สสร. เราก็สามารถที่จะให้ความคิดเห็นไปได้ ซึ่งตรงนี้แม้หลังการลงประชามติแล้ว กฎหมายลูก ๓ ฉบับนี้ก็มีความสำคัญมาก ผมคิดว่าจะเป็นไปได้ใหม่ ถ้าเผื่ออนุกรรมการต่าง ๆ ของเราหรือแม้กระทั่งตัวกรรมการวิสามัญวิชาการ จะอยู่ช่วยดูช่วยทำหน้าที่ยังต่อไปอีกสักชนิดหนึ่ง เพราะว่ากฎหมาย ๓ ฉบับนี้ก็มีความสำคัญมากในทางปฏิบัตินะครับ คือกฎหมายเลือกตั้ง กฎหมายพรรคการเมือง แล้วก็กฎหมาย กกต. ซึ่งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญแม้จะเป็นผู้ร่าง ๓ ฉบับนี้ แต่ก็ยังสามารถขอความเห็นจาก สสร. ได้ด้วยนะครับ อันนี้ผมก็ขออนุญาตเสนอไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ขอเชิญท่านมานิจครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ก็เห็นด้วยกับคุณพิเชียรนะครับ ที่บอกว่าภารกิจมันไม่ได้เสร็จเด็ดขาดลงไปในวันที่ ๓๐ มิถุนายนหรอก มันต้องกฎหมายลูกอีก ๓ ฉบับที่จะต้องพิจารณา แต่ร่างงานในคณะกรรมการของเราบางอนุกรรมการ เช่น อนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญฉบับแรก ๆ มันไม่ต้องไปตรวจอะไรอีกแล้ว ผมคิดว่าถ้าอนุกรรมการไหนมันจบก็ต้องจบ แล้วก็ในด้านวิชาการขอโทษที่จะต้องพูดถึงด้านวิชาการว่า จริงอยู่เรื่องรัฐธรรมนูญมันจบวันที่ ๓๐ มิถุนายน แต่เราจะทำงานไปจนถึงวันที่ ๓๐ มันคงจะไม่เกิดผลเช่นเดียวกัน ต้องมีเวลาไว้ทำเอกสาร มีเวลาส่งเอกสารไปให้เขาพิจารณาด้วย เพราะฉะนั้นไม่ใช่วันที่ ๓๐ ต้องทำเสร็จก่อนนั้นด้วยนะครับ แล้วก็งานที่จะไปสนับสนุนการตรวจร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนั้น ก็น่าจะเป็นความรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับที่จะบรรจุในกฎหมายประกอบร่างรัฐธรรมนูญเท่านั้น มันไม่ควรจะเป็นเรื่องอื่นแล้ว ควรจะจำกัดบทบาท จำกัดอำนาจหน้าที่ให้ตีกำหนดให้ตีนะครับ ไม่ได้หมายความว่ากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญยังไม่เสร็จ แล้วก็ทำอะไรต่ออะไร นอกเหนือไปจากกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ คงจะไม่ได้นะครับ คงจะ Focus ไปเฉพาะกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ

ประธาน : อย่างที่ท่านมานิจพูดคือ งานแรกที่จะจบเสร็จเด็ดขาดของคณะกรรมการนี้คือ งานเกี่ยวกับการตรวจร่างรัฐธรรมนูญ เพราะว่าถ้ารัฐธรรมนูญเข้าเสร็จ เราจะเสร็จก่อนรัฐธรรมนูญเสร็จจากสภาด้วยซ้ำ เพราะว่าตรวจร่างรัฐธรรมนูญเราตรวจให้ยกร่างรัฐธรรมนูญ ก็คืออย่างที่คุณกันครวที่แล้วว่ารัฐธรรมนูญฉบับสมบูรณ์ของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ จะต้องส่งให้แก่ สสร. ในวันที่ ๑๐ เพื่อวันที่ ๑๑ เขาจะได้เปิดสภาร่างรัฐธรรมนูญ จะได้มีการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ ตั้งแต่วันที่ ๑๑ มิถุนายนในเรื่องนั้นไป เพราะฉะนั้นงานของเราต้องเสร็จของคณะกรรมการและอนุกรรมการ เกี่ยวกับการตรวจร่างรัฐธรรมนูญต้องเสร็จภายในวันที่ ๑๐ ซึ่งเรายังคงยืนยันอยู่ว่าจะประชุมวันไหน อาจจะต้อง

วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ประชุมวันเสาร์หรือวันอาทิตย์ ครั้งที่ ๑๐ นี้ นั้นเป็นงานแรกที่จะเสร็จจากคณะเรา หลังจากนั้นก็มีแน่นอน รายงานของเราเกี่ยวกับการตรวจร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ๓ ฉบับยังคงทำต่อไป เพราะว่าเขาก็เริ่มแล้ว เราต้องวางแนวการทำอันนั้น แต่ว่ากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญนั้นเป็นเรื่องแปลก เพราะว่าถ้าดูจริง ๆ แล้วไม่เกี่ยวกับสภาร่างรัฐธรรมนูญเลย รัฐธรรมนูญที่เขียนเขียนให้เป็นเรื่องของยกร่างรัฐธรรมนูญ เท่านั้น แต่ว่าก็ไปเขียนคำจะพิมพ์ตกพิมพ์ผิดอะไรสักคำอยู่จุดหนึ่งว่า แทนที่จะเขียนคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ไปเขียนเอาสภาร่างรัฐธรรมนูญ ก็ได้มีการคุยกันแล้วครับว่าตกลงยกร่างรัฐธรรมนูญ จะทำ แล้วก็จะเอาเข้าสภาร่างรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่ให้พูดอะไรให้ดูนิดเดียว เพราะว่าไม่ได้ทำอะไรเลยจริง ๆ แล้วมันไม่ใช่ เพราะแม้กระทั่งการส่งร่างนี้ไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติ รัฐธรรมนูญก็กำหนดให้ คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญส่ง แต่มันไปเขียนผิดที่อยู่หนึ่ง มันมีผิดที่ครับก็ดูกันแล้ว ก็เข้าใจว่าเท่าที่คาดหมายกันไว้ เข้าใจว่าวันที่ ๒๐ สิงหาคม จะมีการประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อพิจารณา กฎหมาย ๓ ฉบับนะครับ แล้ววันที่ ๒๑ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของ ๔๕ วันนั้นนับตั้งแต่วันที่เสร็จ เมื่อประชุม วันนั้นแล้วเขาก็ส่งร่างนั้นคืนให้ยกร่างรัฐธรรมนูญ และยกร่างรัฐธรรมนูญจะส่งให้ สนช. ในวันที่ ๒๑ สิงหาคม เท่าที่กำหนดกันไว้คร่าว ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องของกระบวนการขั้นตอนเป็นอย่างนี้ แต่ว่างานที่จะตรวจของเราที่ต้องมี ของเราต้องไปประสานกับยกร่างรัฐธรรมนูญในการตรวจ ๓ ฉบับนั้น แต่สิ่งที่ท่านมานิยามขึ้นมาพูดก็คงจะเกี่ยวพันกันว่า ผลงานการสัมมนาที่ดี คงจะเป็นเรื่องของคณะอนุกรรมการส่งเสริมข้อมูลด้านสารสนเทศที่ดี ของคณะอนุกรรมการตรวจร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญที่ดี ถ้าจะมีขอให้คำนึงถึงเวลาและประโยชน์ที่จะได้แก่งานนะครับ เพราะว่าถ้าทำซ้ำมันจะไม่มีประโยชน์ เท่าที่ดูรู้สึกคณะกรรมการวิสามัญวิชาการจะมีสัมมนาต่ออีกสัก ๓ ครั้งใช่ไหม ถ้าผมจำไม่ผิด ซึ่ง ๓ ครั้งมันก็น่าจะทำได้ภายในเร็ว ๆ นี้ ถ้าทำให้ได้ภายในเดือนมิถุนายนอย่าเลยเดือนมิถุนายนก็น่าจะ โอ.เค. ถ้าการสัมมนาของคณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ส่วนของท่านวิจิตรเองก็คงจะไม่มีสัมมนาอีกแล้วใช่ไหมครับ

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : ท่านประธานครับ เห็นคณะทำงานอยากจะให้ทำ Focus Groups หลังจากที่เขายกร่างรัฐธรรมนูญแล้วสัก ๑ ครั้ง

ประธาน : ยังไม่มีเวลาเลยบอกให้

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : แต่ว่าผมเองก็เห็นว่าจริง ๆ ของเราก็พร้อมหมดแล้วที่เสนอ นะครับ

ประธาน : ในเรื่องของการสัมมนานี้ก็ฝากท่านไปด้วยนะครับ ก็เหลืออยู่อย่างเดียว ถ้าอย่างนั้น ท่านมานิยามในเรื่องการสัมมนามันหมดไปก็จะเหลืออยู่เรื่องของการจัดทำผลงานทางวิชาการ ใช่ไหมครับ

คณะกรรมการวิสามัญวิชาการตรวจร่างรัฐธรรมนูญฯ
วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

สุริย์รัตน์ ๒/๔

ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ : เอกสารทางวิชาการผมก็เขียนอย่างนี้นะครับท่านประธานว่า
ส่งไปแล้วเราดูจากที่เราส่งไปคราวที่แล้ว ผลงานของคุณอนุกรรมการตรวจร่างรัฐธรรมนูญนะครับ
กว่าจะพิมพ์เสร็จ กว่าจะตรวจของเราที่นี้ แล้วกว่าจะส่งไป แล้วหนังสือมันจะเดินอีกก็ต้องมีเวลาพอสมควร
ไม่ใช่ว่าเขาประชุมสภาร่างรัฐธรรมนูญเสร็จวันที่ ๓๐ เราก็ส่งวันที่ ๓๐ คงไม่ได้หมายความว่าอย่างนั้นนะครับ
ต้องส่งไปก่อนครับ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการที่เขาจะไปอ่านดูแล้ว ถ้าเผื่อจะมีการปรับแก้อะไรได้ ถ้าส่งไป
วันสุดท้ายมันก็ไม่เกิดผลอย่างที่ได้เรียนไปแล้ว

- ๓/๑

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นวพร ๓/๑
วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ประธาน : เชิญครับ ท่านประวิทย์

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : ผมขอเสนอความเห็นทุกอย่างที่จะจบมันก็จบ แต่ว่าใน
เชิงวิชาการมันไม่มีจุดจบในเชิงประมวลในเชิงสรุปประมวลที่ว่าจะทำเป็นเล่มเป็นอะไรในเชิงวิเคราะห์ที่
เราทำมาแล้ว ซึ่งจะเป็นผลงานรวบรวมจากคณะต่าง ๆ แล้วที่เราส่งไปมันค่อนข้างดิบ ๆ ทีนี้ถ้า
คณะอนุกรรมการลงไปประมวลสรุปในเชิงเป็นผลงานวิชาการในเชิงสรุปผลอะไรทั้งหลายทั้งปวงที่เสนอ
มา มันส่งผลต่อร่างอย่างไรที่จะไปทำประชามติ เพราะบางเรื่องบางราวที่เราสรุปเราเอาก็ได้ ไม่เอาก็ได้ ทีนี้
เอาหรือไม่เอาเราก็ไม่ว่า แต่ว่าผลท้ายสุดร่างที่สมบูรณืเรามาวិเคราะห์อีกทีหนึ่ง ว่าก่อนที่เขาทำประชามติ
นั้นมันในเชิงวิชาการมันสะท้อนถึงความดีความงามของร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้อย่างไร เปรียบเทียบ
ทั้งในและต่างประเทศครับ

ประธาน : เราจะคุยเรื่องนี้ให้จบหรือเอาเรื่องของอนุกรร ๒ ให้จบเสียก่อน ข้อมูล
ข่าวสารที่ค้างอยู่เรื่องใหญ่ นะครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ครับ ที่ท่านประธานเสนอแนะว่าการทำงานภายในมิถุนายนนั้น
ก็คิดว่า คณะอนุกรรมการคณะนี้ก็คงจะเห็นด้วยตามนั้น แต่ว่าจะจัดทำได้แค่ไหนเพียงใดก็ดูอีกที สำหรับ
ความเห็นของท่านประวิทย์นั้น ความจริงเป็นความตั้งใจของคณะอนุกรรมการนี้อยู่แล้วในการที่จะทำ
ความเห็นทางวิชาการไว้ทั้งหมด ถึงแม้ว่าจะไม่เข้าไปอยู่ในร่างรัฐธรรมนูญก็อยากจะให้เป็นหลักเป็นฐานไว้
ว่า เรามองร่างรัฐธรรมนูญนี้ในทางวิชาการอย่างไรไว้เพื่อเป็นการศึกษาทางวิชาการ สำหรับรายงาน
เพิ่มเติมมันบังเอิญท่านประธานคณะอนุกรรมการก็ยังไม่มา ผมยังไม่ปรึกษา

ประธาน : ไม่เป็นไร คงไปได้ ก็คงจะมีสรุปผลการสัมมนา ๓ อัน ท่านดูแล้วเป็นอย่างไร

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ผลการสัมมนาที่สรุปมานี้ก็ไม่ได้สรุปเป็นประเด็น เป็นการย่อเอา
ความเห็นของนักวิชาการแต่ละท่านมาก็เรียกว่า ผู้อ่านก็ต้องไปคิดว่ามันเป็นอย่างไง แต่ว่าเนื่องจากว่า มัน
จำนวนน้อยก็คิดว่าคงไม่ยากในการที่ผู้ดูจะหยิบไปใช้ประโยชน์ ผมก็คิดว่าขออนุญาตเสนอไปอย่างนี้
แล้วมันมีอีกอันหนึ่ง ซึ่งเป็นการคุยกันก็คือ ระบบการเลือกตั้งสภาผู้แทนราษฎร ความจริงผมรอท่านอาจารย์
นครินทร์มา เพื่อที่จะพิจารณาเสนอเรื่องนี้ แต่ว่าเห็นท่านยังไม่มาแล้วเวลาก็นานไปก็อยากจะขออนุญาต

ประธาน : ผมขออนุญาตคือสรุปผลการสัมมนา ๓ เรื่อง ท่านเสนอว่าให้ส่งไปได้

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ครับผม

ประธาน : แต่ที่ประชุมเห็นอย่างไรครับ เชิญครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ท่านประธานคะ ผลสัมมนาอย่างที่ท่านวัชรพุดเมื่อที่ว่าเราคง
ไม่ต้องส่งหรอกคะ เพราะที่มาอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภานั้นเราก็ขมวดสรุปผลงานของสัมมนาลงไป

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นวพร ๓/๒
วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ใน Paper ที่ส่งไปแล้ว เพราะฉะนั้นมันรวมอยู่แล้ว อันนี้เป็นข้อมูลที่ทำให้พวกเราได้เข้าใจเท่านั้นว่า ที่มาที่ไป
ของเอกสารที่ส่งไปนั้นคืออะไร เพราะฉะนั้นคงไม่จำเป็นหรอก เพราะว่าสรุปไม่เอาคนพูดคนไปทำ
มาพูด แต่สรุปยอดแล้วเป็นอย่างไรก็ส่งไปแล้ว อันนี้คงไม่ต้องส่งแล้ว

ประธาน : เห็นด้วยไหมครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : เห็นด้วยครับ

ประธาน : ท่านกรรมการมีความเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ คือ เราส่งไปแล้วขณะนี้
ส่งผลงานทางวิชาการเรื่องที่มาและอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาที่เหมาะสมกับการยกร่างรัฐธรรมนูญปี
๒๕๕๐ สรุปผลงานทางวิชาการ เรื่องการเลือกตั้งแบบสัดส่วน สิ่งที่เราไม่มีอันนี้ก็คือเรื่องของสิทธิเสรีภาพ
ของปวงชนชาวไทย เรายังจะรออยู่หรือเปล่านั้นไม่รู้ เข้าใจว่าเรารายงานไว้แล้ว

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : สิทธิเสรีภาพผมคิดว่าที่ส่งสรุปมาน่าจะใช้ได้ ถ้าจะส่งก็ส่งได้

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นสรุปว่าจะส่งสรุปผลการสัมมนาไปนะครับ ที่นี้ถ้าเราส่งสรุป
สัมมนานี้ไปแล้วอีก ๒ อัน ไม่ส่ง

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : อันอื่นเราส่งสรุปไปแล้ว

ประธาน : อันนั้นผลงานทางวิชาการฝ่ายเลขานุการเห็นอย่างไรครับ

นายอรุณ ลายผ่องแผ้ว : ผมเห็นว่า ความเป็นไปได้น่าจะส่งเฉพาะเรื่องที่เรายังไม่
เคยส่งเลย คือ เรื่องสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย เพราะอีก ๒ เรื่อง เราได้ส่งสรุปความเห็นไปแล้วครับผม

ประธาน : เราก็เอาเฉพาะเรื่องอันนี้ส่งไปสรุปผลการสัมมนาเรื่องนี้ละครับ

มีอีกอันที่ส่งไปแล้วที่เราเห็นด้วยคือ ผลการศึกษาของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการ
เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาที่ทางคณะกรรมการตรวจสอบร่างกฎหมายประกอบ
รัฐธรรมนูญได้เสนอไว้ เชิญครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ท่านประธานครับ เนื่องจากที่ผมกราบเรียนแล้วมันจะมีเรื่องหนึ่ง
ซึ่งยังไม่ได้พูดกันเลย ก็คือเรื่องวิธีการเลือกตั้งแบบสัดส่วนที่เสนอไปนั้น แต่เพียงเรื่องหลักการว่า การ
เลือกตั้งแบบสัดส่วนคืออะไร และจะทำจริง ๆ ทำอย่างไรยังไม่ได้ลงไปตรงนั้น กระผมเตรียมเอกสารมารอ
ท่านนครินทร์ ท่านก็ยังไม่มาจะเป็นได้ไหมถ้าผมจะขอส่งเอกสารนี้ให้คณะกรรมการคณะใหญ่พิจารณา
ไปเลย

ประธาน : ได้ครับ ถ้าเป็นเอกสารที่ผ่านก็จะให้ส่งไปที่สภาร่างรัฐธรรมนูญใช้ไหมครับ
หน้าใหม่ ลั่น ๆ ได้ไหม ถ้าเห็นด้วยเราก็ส่งไปเลย

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ผมจะให้เอกสารแต่ละท่าน เสร็จแล้วก็ผมจะ Brief ความ

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นวพร ๓/๓
วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เห็นครับ ทุกท่านได้แล้วใช้ใหม่ครับ เรื่องระบบการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะต่างกันตรงที่
จำนวนครับ

ประธาน : สั้น ๆ นะครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : คือที่ผมเสนอนี้ที่อาจารย์เกริกเกียรติเสนอนั้น ก็ถือเป็นการเลือกตั้ง
สัดส่วนเกือบจะสมบูรณ์เพราะว่าครั้งต่อครั้ง แต่ที่ผมเสนอนี้เป็นการประนีประนอมว่า ถ้าหากว่าทาง
ฝ่ายกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญเห็นว่ายังคงการเลือกตั้งแบบ Plurality เอาไว้จะเป็น ๓๒๐ เขต หรือ
๔๐๐ เขตก็ตามนะครับ แล้วก็ระบบสัดส่วนเข้ามาเพียง ๘๐ หรือ ๔๐๐ ผมก็เลยสมมุติว่ามันเป็น ๔๐๐
บวก ๘๐ เป็น ๔๘๐ แล้วก็ทำวิธีการเลือกตั้งขึ้นมา คือ ๑. การเลือกตั้งแบบแบ่งเขตนั้น เป็นวิธีการเลือกตั้ง
แบบเดิมเหมือนกับในรัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ คือเขตเดียว เบอร์เดียว ที่ต้องเอาเขตเดียว เบอร์เดียว เพราะว่า
ต้องการเอาคะแนนของผู้สมัครในเขตนี้ไปนับเป็นคะแนนของท่าน ถ้าหากว่าเป็นเขตหนึ่งมีหลายคนและ
ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งคนหนึ่งลงคะแนนมากกว่า ๑ คะแนนมันจะนำไปคำนวณอย่างนั้นไม่ได้ จึงขอ
เสนอเป็นเขตเดียว เบอร์เดียว

แล้วก็ข้อ ๒ นำคะแนนของผู้สมัครเลือกตั้งในเขตของแต่ละพรรคมารวมทั้งประเทศเป็น
คะแนนของพรรคนั้น ๆ แล้วเอาคะแนนของพรรคต่าง ๆ นี้มาเปรียบเทียบดูว่าประชาชนให้ความนิยมของ
เขาเป็นสัดส่วนก็เปอร์เซ็นต์ ๆ จะถือว่าคะแนนนิยมก็เปอร์เซ็นต์ของประชาชนต่อพรรคนั้น ๆ คือตัวเลขที่เขา
สมควรจะได้ที่นั่งในสภาเท่านั้น ๆ เป็นสัดส่วนเท่านั้น แต่ว่าเนื่องจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตยังคงใช้เสียง
ข้างมากอยู่ พรรคใดได้ที่ ๑ ไปก่อนในเขตนั้น ถึงแม้ว่าจะเกินจากคะแนนนิยมที่ตั้งเอาไว้ที่คำนวณมาได้นี้
ก็ต้องยอมให้เขาได้ไป ส่วนพรรคที่ขาดจึงนำเอาจำนวน สส. แบบสัดส่วนที่เหลืออยู่ ซึ่งเราจัดไว้ว่าจะ ๘๐
หรือ ๑๐๐ มาเฉลี่ยแบ่งให้เพื่อให้ขึ้นไปหาเป้า ผมได้แสดงการคำนวณเอาไว้ให้ดูอย่างนี้โดยสมมุติว่ามีพรรค
๔ พรรค แล้วก็มีเขตเลือกตั้ง ๒๐ เขต ตามตารางสมมุติว่ามีเขตเลือกตั้ง ๒๐ เขต มีผู้ออกเสียงใน
แต่ละเขตนั่น ๑๐๐,๐๐๐ คน คะแนนที่ ๑ ๓๕,๐๐๐ คะแนน คะแนนที่ ๒ ๓๔,๐๐๐ คะแนน ที่ ๓ ๒๐,๐๐๐
ที่ ๔ ๑๑,๐๐๐ สมมุติว่าพรรคที่ ๑ ได้คะแนนที่ ๑ ใน ๑๔ เขตคือ ๓๕,๐๐๐ คะแนน ๓๕,๐๐๐ คะแนน ๑๔
เขต เขต ๑ ถึง ๑๔ พรรคที่ ๒ ได้ที่ ๑ ใน ๔ เขต คือเขต ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ พรรคที่ ๓ ได้ที่ ๑ ใน ๒ เขต คือเขต
๑๙ เขต ๒๐ ช่วยดูที่ตารางครับ ส่วนพรรคที่ ๔ นั้น ได้แต่ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ไม่ได้ที่ ๑ เลย จึงไม่ได้ สส. ในเขต
เลย คิดแล้วจำนวน สส. ที่พรรคที่ ๑ ได้ เป็น ๕๘.๓๓ เปอร์เซ็นต์ ตอนคิดเป็นเปอร์เซ็นต์นี้เอาจำนวน สส.
ทั้งจากเขตและแบบสัดส่วนมารวมให้ ก็จะเป็นว่าคะแนนของเขาที่เขาได้คะแนนรวมของพรรคที่ ๑
๕๕๖,๐๐๐ คะแนนเป็น ๒๗.๘ เปอร์เซ็นต์ ของคะแนนจากผู้มาออกเสียงทั้งหมด แต่ว่าได้ สส. ๕๘.๓๓
เปอร์เซ็นต์ พรรคที่ ๒ คะแนน ๒๔.๒๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ได้ สส. ๑๖.๖๖ เปอร์เซ็นต์ พรรคที่ ๓ คะแนน ๒๒.๓
เปอร์เซ็นต์ ได้ สส. ๘.๓๓ เปอร์เซ็นต์ พรรคที่ ๔ คะแนน ๒๕.๖๕ เปอร์เซ็นต์ แต่ได้ สส. ๐ เปอร์เซ็นต์ ที่นี้

คณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นวพร ๓/๔
วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

อันนี้คือผลของการเลือกตั้งแบบ Plurality คือ แบบเสียงข้างมากตามเดิม จะเห็นได้ว่าคะแนนที่ได้ไม่สะท้อน
กับจำนวน สส. ที่ได้มันขึ้นอยู่กับว่าใครจะได้ที่ ๑

วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

เราจึงเอามาخذเซยโดยเอา สส. แบบแบ่งเขตที่มีอยู่มาเฉลี่ยให้ โปรดดูหน้า ๔ ข้ามมาดูตรงที่จากข้อ ๑ ถึง ข้อ ๔ เอา ๒๐ คูณเลย เพื่อให้มันกลายเป็นว่าเขตเลือกตั้งมี ๔๐๐ เขตนะครับ ที่ผมทำตารางไว้ ๒๐ เขตนั้น เอา ๒๐ คูณมันก็เป็น ๔๐๐ เขต สส. แบบสัดส่วนจาก ๔ คนก็เป็น ๘๐ คน สภาที่ประกอบด้วย สส. ๔๘๐ คน คือ ๔๐๐ จากเขต และ ๘๐ คนจากสัดส่วน

พรรคที่ ๑ สส. ได้ที่นั่งไปแล้ว ๑๔ คูณ ๒๐ ก็คือ ๒๘๐ คนที่เขาชนะไปแล้ว จำนวน สส. ที่ควรได้ตามเปอร์เซ็นต์คะแนน ๖.๖๗ คูณ ๒๐ มันก็จะได้ ๑๓๓.๔ คน ที่เขาควรจะได้ นะครับ แต่เขาได้จริง ๒๘๐ พรรคที่ ๑ จำนวน สส. ที่ควรได้เพิ่มตามสัดส่วนจึงไม่มี เพราะถือว่าเขาได้ไปแล้ว

พรรคที่ ๒ ได้ที่นั่งจากเขตแล้ว ๔ คูณ ๒๐ คือ ๘๐ คน จำนวน สส. ที่ควรได้ตามเปอร์เซ็นต์ คะแนน ๕.๘๒ คูณ ๒๐ ก็เป็น ๑๑๖.๔ คน เพราะฉะนั้นจำนวน สส. ที่ควรได้เพิ่มตามสัดส่วนก็คือ ๑๑๖.๔ ลบ ๘๐ มีเลข ๑ อีกตัวนะครับ ๑๑๖.๔ คือจำนวน สส. ที่ควรได้ตามเปอร์เซ็นต์คะแนน ๑๑๖.๔ ลบ ๘๐ ก็คือ ๓๖.๔ คน

พรรคที่ ๓ ได้ที่นั่งจากเขตแล้ว ๒ คูณ ๒๐ ก็คือ ๔๐ คน จำนวน สส. ที่ควรได้ตาม เปอร์เซ็นต์คะแนน ๕.๓๕ คูณ ๒๐ ก็คือ ๑๐๗ คน จำนวน สส. ที่ควรได้เพิ่มตามสัดส่วนจึงเป็น ๑๐๗ ลบ ๔๐ ก็คือ ๖๗ คน

พรรคที่ ๔ ได้ที่นั่งแล้ว ๐ คูณ ๒๐ คือได้ ๐ ไม่มีเลยนะครับ ไม่ใช่ ๐ ๘๐ ๐ คน ๐ เปอร์เซ็นต์ จำนวน สส. ที่ควรได้ตามเปอร์เซ็นต์คะแนน ๖.๑๕ คูณ ๒๐ เท่ากับ ๑๒๓ คน จำนวน สส. ที่ควรได้เพิ่มตามสัดส่วนก็คือ ๑๒๓ ลบ ๐ ก็คือ ๑๒๓ คน

เพราะฉะนั้นจำนวน สส. ที่ควรจะมาเพิ่มให้พวกนี้ ถ้าจะให้ได้เป็นธรรมตามหลักการ จริง ๆ ก็คือ ๒๒๖.๔ ที่นั่ง แต่ว่าที่นั่งจริง ๆ เรามีอยู่แค่ ๘๐ เท่านั้น เพราะว่า ๑๑๖ ที่นั่งนั้น ถูกพรรคที่ ๑ กลืนเข้าไปแล้วในการเลือกตั้งแบบเขต จึงเหลือ ๘๐ ที่นั่งมาให้แบ่งกัน ก็เอามาคำนวณแบ่งตามสัดส่วน ที่พรรคเหล่านั้นควรจะได้ อย่างพรรคที่ ๒ เขาควรจะได้ ๓๖.๔ คน ก็เอา ๓๖.๔ คูณ ๘ พรรคด้วย ๒๒๖.๔ คือ จำนวนทั้งหมดที่จะได้มา ๑๒.๘๖ คน เราเอาไว้คิดพิเศษที่หลัง พรรค ๓ ได้ ๖๗ คูณ ๘ ก็คือเขาสมควร จะได้ ๖๗ คนก็เอามาคูณ ๘ ที่มีอยู่ พรรคด้วย ๒๒๖ คือจำนวนทั้งหมด ก็จะได้ ๒๓.๖๗ นะครับ พรรคที่ ๔ สมควรจะได้ ๑๒๓ คน แต่ว่ามีเพียง ๘๐ ก็ ๑๒๓ คูณ ๘ พรรคด้วย ๒๒๖.๔ ก็จะออกมา ๔๓.๖๖ ทีนี้เมื่อมา พิจารณาเศษของคนที่เราเอาจำนวนเต็มบวกเสียก่อน ๑๒ บวก ๒๓ บวก ๔๓ มันได้ ๗๘ คนมันขาดอีก ๒ คนจึงจะครบ ๘๐ คน ก็เอาไปเพิ่มให้คนที่พิเศษสูง ก็คือพรรคที่ ๒ มีเศษ .๘๖ นี้ก็เอาไปเสีย ๑ คนก็เป็น ๑๓ คน พรรคที่ ๓ มีเศษ .๖๗ ก็เอาไปอีก ๑ คนก็เป็น ๒๔ คน ส่วนพรรคที่ ๔ เศษน้อยกว่าเพื่อนและไม่มีคน เหลือแล้วก็เอา ๔๓ คน รวมแล้วก็คือ ๘๐ คน เมื่อมาสรุปจำนวน สส. ที่ได้ทั้งเขตและสัดส่วน จึงเป็นว่า พรรคที่ ๑ ได้ สส. จากเขต ๒๘๐ คน จากสัดส่วนไม่มีเพราะว่าตัวได้ไปแล้ว รวมก็เป็น ๒๘๐ คน พรรคที่ ๒

วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ได้ สส. ๘๐ บวก ๑๓ ตามที่คำนวณได้มาก็เป็น ๙๓ คน พรรคที่ ๓ ได้ สส. ๔๐ บวก ๒๔ ก็เป็น ๖๔ คน พรรคที่ ๔ ได้ สส. ๐ บวก ๔๓ ก็เป็น ๔๓ คน รวมแล้วก็เป็น ๔๘๐ คน ตามทั้งหมดคณะครับ นี่คือวิธีการเลือกตั้ง

สำหรับวิธีการเลือกตั้งนั้นก็คือผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งลงคะแนนเบอร์เดียวให้กับคนที่สมควรในเขต แล้วคะแนนนั้นไปเป็นคะแนนของพรรค ที่นี้สำหรับบัญชีรายชื่อของผู้ที่จะเอามานั้น ให้แต่ละพรรคส่งบัญชีรายชื่อตามลำดับหมายเลขนะครับ ซึ่งนี้จะซ้ำกันกับผู้ที่นั่งในเขตก็ได้ เพราะว่าโอกาสที่เขาจะแพ้ในเขต แต่ว่ามาได้ตามบัญชีสัดส่วนก็ยังมีอยู่ และให้ส่งบัญชีได้เป็น ๔ เท่าของจำนวน สส. แบบสัดส่วนที่มี เช่น ๘๐ เขาจะส่งบัญชี ๓๒๐ ก็ได้ สำหรับของเยอรมันนั้น บัญชีสัดส่วนเขาไม่จำกัดเลย ส่งมาเท่าไรก็ได้ เพราะว่าคนที่ได้รับเลือกตั้งในเขตแล้วก็ตัดออก เลื่อนคนที่ยังไม่ได้ขึ้นไป ก็สามารถที่จะมี สส. แบบสัดส่วนเข้าแทนที่สำรองกันตลอดเวลา ของเยอรมันนั้นไม่จำกัดจำนวนเลย แล้วก็มันมีปรากฏการณ์ที่ว่า มีรัฐมนตรีต่างประเทศคนหนึ่งชื่อเยอรมัน ซึ่งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่างประเทศนาน รู้สึกจะเป็นรอง อังเดร เกรวิก โกมิโก้ คนเดียวเท่านั้น ท่านผู้นี้ไม่เคยชนะการเลือกตั้งในเขตเลย แต่ว่าได้เป็น สส. จากสัดส่วนนี้มาตลอด และได้ทำคุณประโยชน์ให้กับเยอรมันอย่างมากมาย เพราะฉะนั้นนักการเมืองของเราซึ่งจะแพ้ในเขต แต่ว่าจะเป็นคนซึ่งมีความสามารถสร้างคุณูปการให้กับประเทศชาติ ก็สามารถจะเข้ามาได้โดยแบบระบบสัดส่วนอย่างนี้

ประธาน : ท่านบรรพจน์คนเดียวครับ ก็คืออันนี้เป็นที่ท่านทำใช้ใหม่ครับ ก็เป็นประโยชน์ทีเดียวผมคิดว่า แต่อยากเรียนถามนิดเดียวว่า ในคณะอนุกรรมการส่งเสริมข้อมูลด้านสารสนเทศ ได้ดูแลใช้ใหม่ครับ

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : คุณกันอย่างไร แต่ยังไม่ทำ Paper ออกมา หาเวลาที่จะทำ Paper มาพิจารณากันก็ไม่ได้ ผมทำมาวันนี้จะรอให้ท่านอาจารย์นครินทร์พิจารณา ท่านก็ยังไม่มา ก็เลยเสนอเข้ามาเองก่อน

ประธาน : คงต้องผ่านอนุกรรมการเสียก่อนกระมังครับ ผมคิดว่า

นายบรรพจน์ วงศ์สง่า : ก็ถ้ามีเวลาก็อยากจะทำเช่นนั้น

ประธาน : ท่านว่าอย่างไรครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ก็เป็นวิธีคิดซึ่งคงจะตรงกันกับกรรมการยก่างรัฐธรรมนูญส่วนหนึ่งนะครับ เพราะว่าประเด็นของกรรมการยก่างรัฐธรรมนูญที่เสนอวิธีเลือกตั้งแบบนี้ก็เพราะว่าต้องการเปลี่ยนระบบการเลือกตั้งให้ความสำคัญกับเสียงทุกเสียง เสียงที่เลือกไปแม้ว่าจะไม่ได้รับเลือกตั้งแล้วก็มี ความหมาย ก็เป็นวิธีคิดแบบเดียวกันอาจจะแตกต่างกันตรงจำนวนนะครับ ผู้ที่เสนอในกรรมการยก่างรัฐธรรมนูญ อันนี้ยังไม่ค่อยชัดเจนครับ ทางโน้นก็ ๒๐๐ : ๒๐๐ ครับ รวมเบ็ดเสร็จแล้วก็เป็น ๔๐๐

วันพุธที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ผมคิดว่าถ้าเราทำได้ทำตามแบบวิธีของเรา คือผ่านอนุกรรมการแล้ว แล้วก็ส่งไปได้ ก็เป็นประโยชน์ในการที่จะไปรวมกับทางโน้น เพื่อจะไปประกอบการพิจารณาได้ครับ

ประธาน : คือเราจะมีการประชุมอีกอาทิตย์หน้าจะครบประมาณนั้น ถ้าอย่างไรท่านเร่งเสียหน่อย เราจะได้เข้าคราวหน้าแล้วส่งไปเลยนะครับ แต่ว่าครั้งนี้มันยังไม่ผ่านพิธีการ เราก็ขอความกรุณาไว้ก่อนครับ เชิญท่านวินัสครับ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ขออนุญาตท่านประธานครับ อาจารย์วรพจน์ครับ ผมเรียนถามนิดหนึ่งครับ เป็นความรู้ ที่ระบบอาจารย์ได้กรุณานำเรียน มันมีคะแนนที่ทิ้งใหม่ครับอาจารย์ครับ แบบข้างหลังสุดมีแบบทิ้งน้ำใหม่ครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : ไม่มีครับ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : เก็บหมดทุกแต่มีใหม่ครับ

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : เก็บหมดทุกแต่มีเลยครับ

นายวินัส ม่านมุงศิลป์ : ถ้าอย่างนั้นก็แสดงว่าจำนวน สส. เราต้องเปิดปลายไว้

นายวรพจน์ วงศ์สง่า : มิได้ เรากำหนด สส. นั้นตายตัวเลย ถ้าสมมติ ๔๘๐ ก็คือ ๔๘๐ เราจะเอา ๔๘๐ ตั้ง แล้วสิ่งที่สมควรจะได้เท่าไร เอามาคำนวณกับ ๔๘๐ นี้ทั้งสิ้น แล้วหมุนลงไปสู่ ๔๘๐ ทั้งสิ้นครับ

ประธาน : ขออนุญาตนิดเดียว เพราะเราไม่มีเวลาแล้ว เพราะความจริงมันมีติดประชุมกรรมการร่างรัฐธรรมนูญอยู่ ขอนิดเดียวว่า สำหรับเรื่องนี้เราก็เห็นว่าเป็นเรื่องดีที่ท่านทำมา แต่ว่ายังไม่ผ่านขั้นตอน ฉะนั้นขอความกรุณาทำขั้นตอนให้ครบถ้วน แล้วเราก็จะเสนอไปนะครับ ขอความกรุณานิดหนึ่ง คราวนี้มันมีเรื่องค้างของคณะอนุกรรมการส่งเสริมข้อมูลด้านสารสนเทศ ที่จะดูจากคราวที่แล้วว่ามันสรุปการวิเคราะห์การรับฟังความคิดเห็นขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งคราวที่แล้วก็ดูคร่าว ๆ และใช้ถ้อยคำ ผมแนะนำให้ไปปรับปรุง แต่ว่ามาปรับปรุงครั้งนี้แล้ว ผมอ่านแล้วผมยังไม่ค่อยสบายใจ อยากจะถามที่ประชุมว่าเห็นอย่างไร เชิญท่านวิชัยครับ

นายวิชัย รูปขำดี : ขอบคุณท่านประธานครับ ขอบคุณที่ผมได้อ่านด้วยนะครับ คิดว่าอย่างนี้ครับ จริง ๆ แล้วการรับฟังความคิดเห็นครั้งนี้ เราได้ทำรายงานเสนอสภาร่างรัฐธรรมนูญไปเรียบร้อยแล้ว แล้วก็ได้นำเสนอโดยการรายงานโดยตรงด้วย เพราะฉะนั้นความเห็นของผมก็คือว่าไม่จำเป็นต้องไปสรุปการวิเคราะห์เช่นนี้อีกนะครับ ไม่ต้องส่ง

ประธาน : คือก็จะต้องดูว่าเราจำเป็นจะต้องส่งไปไหม การสรุปผลการวิเคราะห์อันนี้เชิญท่านมานิจครับ

วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ ก็อ่านดูแล้วนะครับ ข้อมูลที่เราได้มันอาจจะไม่ตรงเสียทีเดียว ไม่ตรงกับความเห็นของ ๑๒ องค์กร และบุคคลตามรัฐธรรมนูญ เพราะว่าผมคิดว่าความเห็นของ ๑๒ องค์กรนั้น น่าจะถือฉบับที่เขาส่งสภานั้นเป็นเกณฑ์มากกว่าที่เราจะได้ข้อมูลมาจากพรรคอื่น แล้วก็เท่าที่ผมดูแล้ว ที่เขาส่งสภามา แล้วสภาส่งมาให้กรรมการร่างรัฐธรรมนูญนั้น ล้วนแต่เป็นความเห็นขององค์กรทั้งนั้นเลย ไม่มีความเห็นของปัจเจกบุคคลในองค์กรนั้นเสนอเข้ามาเลย เพราะฉะนั้น อันนี้ไปบอกเขาว่าเป็นความเห็นส่วนบุคคล ซึ่งมันไม่ตรงกับข้อมูลที่ได้รับเป็นทางการครับ

ประธาน : ก็คงไม่เป็นไรครับ คืออันนั้นเป็นเรื่องที่กรรมการรับฟังความคิดเห็นขององค์กรตามรัฐธรรมนูญได้ดำเนินการไปแล้วก็ได้มีการรายงานสภาแล้ว อย่างที่ท่านวิชัยได้กล่าวถึง ส่วนอันนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เราน่าจะไม่น่าจำเป็นต้องส่งไปนะครับ ท่านกรรมการเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ผมมีประเด็นครับ

ประธาน : เรื่องนี้มันคงจบ ท่านประเด็นอะไรครับ เป็นเรื่องอื่น ๆ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ก็เรื่องอื่น ๆ คือกราบเรียนครับที่ท่านประธานได้เรียนถามทางฝ่ายสารสนเทศว่า ที่เราจะจัดสัมมนาควรจะจัดให้เสร็จภายในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ซึ่งในหัวข้อที่จัดสัมมนานั้นมี ๑๐ หัวข้อ ประมาณนั้นะครับ ที่นี้ผมอยากจะเรียนถามท่านวรพจน์ว่า ผลงานทางวิชาการของใครครับ ที่จะมีการสัมมนานะครับ

ประธาน : เข้าใจว่ามันแยกกันนะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : แยกเป็นของท่านวรพจน์หรือเปล่าครับ ของท่านมาลินีหรือครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : คืออย่างนี้ค่ะ คณะอนุกรรมการของเรา

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ไม่มีจัดสัมมนานะ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ไม่ใช่สัมมนาค่ะ ดิฉันมองว่าในรัฐธรรมนูญฉบับนี้เอามาชำแหละแล้ว ต้องพูดถึงอะไรกันบ้าง ก็เห็นว่าหัวข้อที่จะต้องทำผลงานวิชาการ โดยเอาอาจารย์ที่เชี่ยวชาญเฉพาะทางใดทางหนึ่งที่ท่านมีอยู่ที่นี่ อย่างเช่น การออกเสียงประชามติ อาจารย์คนึงนิจก็มีความชำนาญทางนี้อยู่ ก็จะมาชำแหละว่า น่าจะเป็นอย่างไร แล้วเอาหลักฐานอ้างอิงจากวิชาการที่อื่นมารวบรวมเป็นเอกสารเป็น Paper เอามาให้ค่ะ อย่างน้อยก็ได้สัก ๑ เล่ม เพื่อเป็นอนุสรณ์ว่า โอ.เค. ทีมของเราได้ทำงานทางวิชาการอย่างนี้ ซึ่งจะครอบคลุมทั้งหมด ไม่ได้เป็นสัมมนาค่ะ

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นวพร ๕/๑
วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ขออนุญาตเรียนถามคุณมลินีว่า ๑๐ หัวข้อที่ท่านประสงค์จะ
ทำทั้ง ๑๐ หัวข้อใช่ไหมครับ

นางมลินี สุขเวชชวรกิจ : ถูกต้องค่ะ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : กำหนดแล้วเสร็จภายในกี่วัน

นางมลินี สุขเวชชวรกิจ : ก็นั่งคุยกับท่านมานิจอยู่ว่า ถ้าเผื่อว่าก่อนวันที่ ๑๑ มิถุนายน คง
จะได้ประโยชน์น้อย ถ้าเผื่อเสร็จก่อนนะคะ ก็สามารถที่จะมาเป็นข้อมูลมีประโยชน์ในการที่จะเสนอนะคะ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ถามท่านมาลินีว่า เมื่อมันมีกรอบบังคับว่า กับผลงานทาง
วิชาการที่จะเป็นประโยชน์มันต้องให้ทันเวลา ขออนุญาตท่านมาลินีว่า เราควรจะทำทันไหม หรือว่าเรา
ควรจะทำเพียงเล่มหนึ่งเล่มใดที่จะทำจริง ๆ เพราะว่าถ้าเราทำเลยเวลา ผลงานตรงนั้นมันก็จะเกิดไม่
ประโยชน์นะครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ก็คิดอยู่ว่าวันนี้จะหาทางพบอาจารย์นครินทร์ให้ได้นะคะ
และเราก็เข้าใจว่าการที่จะเข้าถึงท่านผู้เชี่ยวชาญทั้งหลายเหล่านี้ แล้วไปบอกให้ท่านทำให้เสร็จเวลานั้น
เวลานี้ก็คงจะต้องใช้ความพยายามมาก เขาก็ต้องใช้ลูกศิษย์ลูกหามาก

ประธาน : ๑๐ หัวข้ออยู่ในเล่มเดียวกันหรือว่าอย่างไรครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : หัวข้อหนึ่งก็จะมาประมาณสั้น ๆ เสร็จแล้วก็จะมารวบรวม
เป็นเล่มใหญ่เลย เพื่อเป็นผลงาน

ประธาน : ตั้งใจจะเป็นเล่มเดียวใช่ไหมครับ ๑๐ หัวข้อ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ใช่ค่ะ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : ถ้าไม่ทันก็ไม่ทำนะ ท่านมาลินีคุยกับท่านนครินทร์แล้ว
คุยกับใครต่อใครที่มีส่วนตรงนี้ว่าทำทันไหม ถ้าทันก็ทำ ถ้าคุยแล้วไม่ทันก็ไม่ทำ เท่านั้น เอาจังอย่างนั้นนะ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ขอบ่าให้มันชัดเจนขนาดนั้นได้ไหมคะ สิ่งใดที่เป็น
ประโยชน์มาก ๆ ให้ทำ ก็ทำให้ทัน แต่สิ่งใดที่เป็นประโยชน์ที่ลองลงมาที่คณะอนุกรรมการ คือพูดจริง ๆ
แล้วท่านคณาจารย์กว่าจะได้สรุปออกมาได้เป็น ๑๐ หัวข้อ ท่านก็คิดอยู่มากเหมือนกัน อย่างน้อยก็ทำ
ประโยชน์ในอนาคตได้นะคะ

นายเสริมศักดิ์ วรดิษฐ์ : ท่านคิดว่า จะทำทั้งหมดหรือว่าจะเลือกทำเท่าที่ทันครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : เอาเท่าที่ทำได้ เพราะอย่างไรก็ต้องเรียนปรึกษาท่านก่อน

ประธาน : เชิญท่านมานิจครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ มีอีกอันหนึ่งซึ่งควรจะพูดกันวันนี้ก็คือว่า ให้
เสร็จในวันที่เท่าไร น่าจะพูดให้เสร็จวันนี้

คณะกรรมการการวิสามัญวิชาการ ตรวจสอบร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นวพร ๕/๒
วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ประธาน : ขณะนี้มันเป็นอย่างไร ผมก็ยังจับเรื่องไม่แน่

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : หัวข้อนี้อย่างที่เรารวเรียงตั้งแต่เริ่มต้นประชุมว่าก็จะ
เพื่อประโยชน์ในการร่างรัฐธรรมนูญ คราวนี้ประเด็นมันอยู่ตรงที่ว่าท่านมานิจได้ถามว่า ควรจะกำหนดกรอบ
เวลาแล้วเสร็จเมื่อไร ผมก็คิดว่าควรจะต้องเสร็จให้ทันภายในวันที่ ๑๐ มิถุนายน เพื่อจะเป็นประโยชน์
ถ้าอย่างนั้นวันที่ ๑๑ มิถุนายน ไปถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน เป็นวันที่เราจะอภิปรายในสภาที่ตกลงกันไม่ได้
ถ้าเลยเวลาตรงนั้น มันก็ไม่เกิดประโยชน์ในการร่างรัฐธรรมนูญเลย เราก็มาคุยกันตรงนี้ คือเราคุยกันได้ว่า
ควรจะเสร็จเมื่อไรเป็น Lock เวลา ถึงจะเหมาะสมนะท่าน เพื่อจะให้เกิดประโยชน์กับที่ประชุมหรือว่าในสภา
ร่างรัฐธรรมนูญหัวข้อทางวิชาการ แต่ว่าคงจะไม่หมายถึงว่า พันวันที่ ๓๐ มิถุนายนไปแล้ว คงจะไม่หมายถึง
อย่างนั้น เพราะว่าพันไปแล้วไม่เกิดประโยชน์ แต่ก็อยู่ที่ว่าที่ผมมีตัวตั้งวันที่ ๑๐ มิถุนายนเป็นตัวตั้ง ที่นี้ถ้า
เกิดมีท่านอื่นเห็นว่าเป็นวันอื่นก็น่าจะเสนอความคิดมานะครับ

ประธาน : เชิญท่านประวิทย์ครับ

นายประวิทย์ ทองศรีนุ่น : ท่านประธานครับ ผมว่าอันโน้นที่เขาคิดดี เขาก็คำนึงถึงกรอบ
เวลาอะไรด้วย และประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับ ให้เขาไปทำ

ประธาน : ผมกำลังมองว่าหน้าที่เราทำให้ใคร ผมว่าหน้าที่เราทำให้สภา ทำให้
กรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญในสภา เพราะฉะนั้นอำนาจหน้าที่ทั้งหมดมันเป็นเรื่องของการทำงานให้สภา
ไม่ใช่ทำเพื่อเป็นความรู้แก่ประชาชน แน่ละถ้าเราทำให้สภาแล้ว เป็นความรู้ประชาชนด้วย ถูกต้อง แต่ไม่ใช่
ว่าสิ่งที่ทำไม่เป็นประโยชน์แก่สภาแล้ว เรายังทำต่อ เชิญท่านมานิจครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานมีประเด็นซึ่งน่าพิจารณาประกอบในเรื่องนี้อยู่

๒ ประเด็น

ประเด็นหนึ่ง ชื่อของเรา สภาร่างรัฐธรรมนูญ เมื่อทำรัฐธรรมนูญเสร็จแล้ว สภานี้ก็หมดไป
อีกประเด็นหนึ่งคือว่า อนุกรรมการที่ดี กรรมการที่ดีจะต้องสลายตัวไป
เมื่อทำรัฐธรรมนูญเสร็จแล้ว และหลังจากนั้นใครจะมีหน้าที่มาเซ็นเบิกอะไรต่ออะไร อันนี้ให้คิดด้วยนะครับ

นายเสริมเกียรติ วรดิษฐ์ : อาจจะไม่เบิกไม่ได้

ประธาน : ฝ่ายเลขานุการว่าอย่างไร

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ได้ปรึกษาสำนักการคลังไว้แล้วคะ คุยกันแล้ว คือท่านมี Sign
Contract ก่อนว่าท่านจะต้องมา Sign Contract

ประธาน : สมมุติเรา Sign Contract งานนี้ไปเสร็จเอาเดือนตุลาคม หรือเสร็จเอาเลย
เดือนสิงหาคม

คณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตระวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นวพร ๕/๓
วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : คือไม่ถึงขนาดนั้นหรอกค่ะ เพราะว่าก็คงจะเร่งนะคะ จะพยายามให้เสร็จภายในวันที่ ๑๑ มิถุนายนนี้แหละ

ประธาน : ไหวหรือ ถ้าไหวผมรับให้เลย วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๑๐ วันครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : เขาคงจะมีเป้าหมายอยู่ในใจอยู่แล้ว ว่าใครทำอะไร เขียนอะไร

ประธาน : ถ้ารับวันที่ ๑๑ มิถุนายน สัก ๑๐ หัวข้อ ผมยอมเลย แต่ว่าถ้าไม่ได้ วันที่ ๑๑ มิถุนายนตัดหมด หัวข้อที่ไม่ได้มาในวันที่ ๑๑ มิถุนายน ผมยอมรู้สึกผมจะเป็นคนเซ็นสัญญาด้วยซ้ำไป ไซ้ใหม่เจ้าหน้าที่ เพราะฉะนั้นขอ Dateline ว่าถ้าเสร็จวันที่ ๑๑ มิถุนายน ผมเซ็นสัญญาให้ แต่ถ้าไม่เสร็จวันที่ ๑๑ มิถุนายน ผมไม่เซ็นสัญญาให้ครับ

นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ : ขออนุญาตรับไปคุยก็แล้วกันนะคะ

นายประสงค์ : ขออนุญาตเปิดทางให้คณะทำงานเขาหน่อย เสร็จเท่าไรก็เอาเท่านั้นขอ Dateline วันที่ ๑๑ มิถุนายน

ประธาน : ขอ Dateline วันที่ ๑๑ มิถุนายน ขอเป็นมติดังนั้นนะครับได้ไหมครับ ถ้าเสร็จวันที่ ๑๑ มิถุนายน ผมเซ็นสัญญาให้ หัวข้อที่เซ็นสัญญา แต่ถ้าไม่เสร็จถือว่าคณะกรรมการไม่อนุมัตินะ มีเรื่องอื่น ๆ หรือไม่ครับ คราวหน้าเกี่ยวกับการตรวจร่างท่านมานิจ เพราะเราต้องตรวจเป็นครั้งสุดท้ายร่างรัฐธรรมนูญ

นายมานิจ สุขสมจิตร : ท่านประธานครับ เท่าที่เราหารือกันคร่าว ๆ ว่า คือคณะตรวจร่างก็จะประชุมกันปลายวันที่ ๘ มิถุนายน แล้วก็เข้าวันที่ ๙ มิถุนายน เพราะฉะนั้นคณะนี่จะเป็นไปได้ไหมครับว่า ประชุมเข้าวันที่ ๙ มิถุนายน คืออนุกรรมการของผมจะทำงาน ๒ วันเลย

ประธาน : วันที่ ๘ - วันที่ ๙

นายมานิจ สุขสมจิตร : ปลายวันที่ ๘ และเข้าวันที่ ๙ คณะนี่มาประชุมตอนปลายของวันที่ ๙

ประธาน : ผมไม่มีปัญหาอย่างที่ตกลงไว้เดิมว่า อนุกรรมการจะประชุมเวลา ๘.๓๐ นาฬิกา แล้วก็นี้จะทำ เวลา ๙.๓๐ นาฬิกาใช่ไหมครับ แต่ว่าท่านเคยพูดอีกที หลังจากนั้นพูดถึงวันที่ ๑๐ เพราะว่า

นายมานิจ สุขสมจิตร : วันที่ ๑๐ จะส่งร่างให้กับ สสร. เวลา ๑๒.๐๐ นาฬิกา เอาอย่างนี้ดีไหมครับ ประชุมกันวันที่ ๙ เสียก่อน กำหนดวันที่ ๙

คณะกรรมการวิสามัญวิชาการ ตรวจร่างรัฐธรรมนูญ และร่างกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ นวพร ๕/๔
วันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๐

ประธาน : แล้วมีอะไรค้อย่างกันอีกที่ ท่านกรรมการชดช้อยใหม่ครับ เราจะประชุมวัน
เสาร์ เวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา ออกหนังสือนัดไปแล้วขอเปลี่ยนเป็น ๑๐.๐๐ นาฬิกา ในวันที่ ๙ แล้วถ้าจำเป็น
จริง ๆ ก็อาจจะต้องอีกวัน ขอบพระคุณมากครับ และขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๙.๕๐ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข